

Поводом заузетог правног оквитања на седници свих судија Прекршајног апелационог суда одржаној дана 30.11.2017. године у Београду, да апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка наступа истог датума када је прекршај извршен, судије Тукар Мирјана, Шкрипац Златко, Вукајловић Милорад, Кораћ Фелбаб Анђелка и Поповић Милена, дају

Заједничко издвојено мишљење

да апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка не наступа истог датума када је прекршај извршен, већ по протеку тог дана.

Наиме, заузето правно схватање се заснива на томе да одредба члана 137. став 3. Закона о прекршајима, дефинише рачунање процесних рокова, те да се стога наведена законска одредба не може применити на рачунање рокова застарелости, с обиром да је рок из члана 84. став 7. материјални рок.

Не оспоравајући да застарелост има и материјално – правну природу она свакако има и процесна дејства, јер се код наступања застарелости, без упуштања у мериторно расправљање о прекршају, због процесне сметње, поступак решењем обуставља, те како Закон о прекршајима рачунање рокова дефинише само у члану 137. овог Закона и како рок застарелости ипак јесте рок, налазимо да се исти има рачунати на начин прописан у члану 137. Закона о прекршајима.

Одредбом члана 84. став 7. Закона о прекршајима, је прописано да покретање и вођење прекршајног поступка застарева у сваком случају **кад протекне** два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост, па налазимо да апсолутна застарелост не наступа истог датума када је прекршај извршен већ, кад је од дана када је прекршај учињен, **протекло** два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост, што практично значи протеком датума када је прекршај извршен.

Судије

Тукар Мирјана

Шкрипац Златко

Вукајловић Милорад

Кораћ Фелбаб Анђелка

Поповић Милена